

Το Μυστήριο της Πεντηκοστής

/ [Πεμπτουσία](#)

«Η Εκκλησία είναι μία. Αυτό δε σημαίνει απλώς ότι υπάρχει μόνο μία Εκκλησία, αλλά ότι η Εκκλησία είναι μία ενότητα. Μέσα της η ανθρωπότητα μεταφέρεται σε ένα καινούργιο επίπεδο υπάρξεως έτσι ώστε να μπορεί να τελειοποιηθεί σε ενότητα κατ' εικόνα της ζωής της Αγίας Τριάδας. Η Εκκλησία είναι μία εν Αγίω Πνεύματι και το Πνεύμα την «οικοδομεί» σε πλήρες και τέλειο Σώμα του Χριστού.

OLYMPUS DIGITAL CAMERA

Η Πεντηκοστή, ψηφιδωτό 10ου αιώνα, Ι.Μ. Οσίου Λουκά Βοιωτίας

Η Εκκλησία είναι πρωτίστως μία με την κοινωνία των μυστηρίων. Για να το πούμε με άλλο τρόπο, η Εκκλησία είναι μία με την Πεντηκοστή, που ήταν η ημέρα της θαυμαστής θεμελιώσεως και των γενεθλίων της Εκκλησίας, οπότε όλες οι προφητείες γι' αυτήν εκπληρώθηκαν. Σ' εκείνη την «τρομερή και ακατανόητη γιορτή» το Πνεύμα – ο Παράκλητος κατέρχεται και ενοικεί μέσα στο κόσμο, όπου ποτέ πριν δεν ήταν παρών κατά τον τρόπο που αρχίζει τώρα να ενοικεί. Τώρα εισέρχεται μέσα στον κόσμο για να ενοικήσει σ' αυτόν και για να γίνει η παντοδύναμη πηγή της μεταμορφώσεως και τη θεώσεώς (του). Η χορήγηση και η κάθοδος του Πνεύματος ήταν μία μοναδική και ανεπανάληπτη Αποκάλυψη. Εκείνη την ημέρα, μέσα σε μία στιγμή, μια ανεξάντλητη πηγή ζώντος ύδατος και Αιωνίου Ζωής αποκαλύφθηκε εδώ στη γη.

Η Πεντηκοστή επομένως είναι το πλήρωμα και η πηγή όλων των μυστηρίων και των μυστηριακών πράξεων, η μια και ανεξάντλητη πηγή όλης της μυστηριακής και πνευματικής ζωής της Εκκλησίας. Τα να είσαι ή να ζεις μέσα στην Εκκλησία σημαίνει συμμετοχή στην Πεντηκοστή».

Αυτά γράφει μεταξύ άλλων στο βιβλίο του «Δημιουργία και Απολύτρωση»^[1] και στο κεφάλαιο με τίτλο «Το Μυστήριο της Πεντηκοστής», ο π. Γεώργιος Φλορόφσκι, ένας από τους μεγαλύτερους θεολόγους της Ορθόδοξης ρωσικής διασποράς. Γεννήθηκε στην Οδησό το 1893. Σπούδασε φιλοσοφία, ιστορία και φυσικές επιστήμες πριν αφοσιωθεί στην θεολογία. Διετέλεσε καθηγητής στη Θεολογική Σχολή του Τιμίου Σταυρού και στα Πανεπιστήμια του Χάρβαρντ και του Πρίνστον. Κοιμήθηκε το 1979. Σ' ολόκληρη τη ζωή του μελετούσε τα έργα των Πατέρων της Εκκλησίας και τα προέβαλε ερμηνεύοντάς τα στη γλώσσα της

εποχής μας. Ήταν αυτός που έδωσε μια νέα πνοή στη μελέτη της Ανατολικής Θεολογικής Παράδοσης.[2]

Κατερίνα Χουζούρη

[1] Φλορόφσκι Γ., 2008, Δημιουργία και Απολύτρωση, εκδ. Πουρνάρα, Θεσσαλονίκη, σελ.212-213

[2] Όπως ανωτέρω, σελ. 6